

det nu er, og man saa faar Lov til at for-
skrive sine Klædningsstykker fra Paris eller
andre Lande i Stedet for, at man ellers
kunde lade dem sy herhjemme. Jeg er vis
paa, at ere Sverfernes Naar ikke saa gode
som ønskeligt, blive de visstelig ikke forbedrede,
naar den Slags Forslag gaa igennem, som
kun ere til Odelæggelse for det danske og
til Beskyttelse for det udenlandske Arbejde.
— Det samme gælder med Hensyn til God-
tøj. Der siger man, man vil gerne beskytte
Haandværket, men mod Fabrikkerne, og der-
for foreslaar man en lavere Told. Jeg tror
nu for det første, at denne Sondring mellem
Haandværk og Fabriksvirksomhed er det ikke
muligt at gennemføre. Ville de to Virk-
somheder begynde at føre Krig med hinanden,
saa tror jeg kun, det bliver til gensidig Ode-
læggelse, og derfor tror jeg, det har været
det fornuftigste, de have valgt, at tage en
samlet Position Side om Side, og at der-
for ogsaa den Slags Forslag, som netop gaa
ud paa at beskytte den ene mod den anden,
visstelig ikke kan være i de paagældende In-
dustriarenes Interesse.

Men saa kommer jeg til det, som er det
vigtigste Vædringsforslag af alle dem, der fore-
ligge, nemlig Forslaget angaaende Kultolden.
Jeg vil overlade det ærede Mindretal at
forsvare det Standpunkt, som det har ind-
taget angaaende denne Kultold, overfor sin
egen Fortid; thi det er ikke min Sag at
klare det Spørgsmaal. Derimod ønsker jeg
dog at fremhæve, at dette høje Tings Kler-
tal gennem en Aarrække under adskillige
Toldbehandlinger har indtaget et Standpunkt
dertil, som det forekommer mig, der er Grund
for det til ikke uden tilstrækkelig Grund at
løbe fra. Jeg vil blot gøre opmærksom paa,
at naar vi have spurgt om, hvad Formaalet
er med en Toldreform, saa har man altid
fra dette Tings Standpunkt fremhævet den
Grundsætning, som det først og fremmest har
hævdet: Toldfrihed for Naar- og Hjælpestoffer.
Jeg henviser til Betænkningen fra 1873—74.
Jeg nævner denne, fordi den er affattet af
min daværende Sidemand (Ussing), inden jeg
nogen Sinde fik den Ære at blive Medlem af
dette Tings Toldudvalg. Der stilles det
Synspunkt netop i Spidsen — det findes i
Tillæg B. 1873—74 Sp. 777—78 — at
med Hensyn til Forbrugsartiklerne finder
man egentlig ingen Anledning til at gaa vi-
dere end til at foretage nogle Omlægninger,
fordi de egentlig ikke ere anderledes bestat-
tede, end at man nok kan forsvare at beholde
de daværende Toldsatser, men i øvrigt er der,
hvis man vil have en Toldreform — hvis
Nødvendighed og Ønskelighed dog maaste
siges at være tvivlsom, fordi vore Toldfor-

hold ere ganske tilfredsstillende — dog et
Punkt, hvor man først og fremmest maa
lægge Vægt paa at faa Reformen gennemført,
nemlig med Hensyn til Tolden paa Naar- og
Hjælpestoffer, og der nævnes i første Række
Stenful. Det fremhæves der, at hvis det
lod sig gøre at gaa over til et System, hvor-
ester de vigtigste af disse Artikler — det er
Naar- og Hjælpestoffer, der er Tale om —
bleve aldeles toldfrie, vilde dette gennem den
forøgede Virksomhed, der derved vilde frem-
kalbes, aabne Udsigt til Fordele for Landet,
der i økonomisk Betydning for det hele Sam-
fund langt vilde kunne overstige Indtægts-
tabet for Finanserne. Den Fordel har man
nu alædet sig til at opnaa; idet Regeringen
har set sig i Stand til at foreslaa Tolden
paa en Artikel som Stenful aldeles ophævet.
Det er altsaa det Standpunkt, som dette
Ting har indtaget, at det vigtigste, det gælder
at gennemføre ved en Toldreform, er Ophæv-
elsen af Told paa Naar- og Hjælpestoffer.
Naar jeg nu spørger om, hvorvidt egentlig
fra dette Synspunkt de foreliggende Forslag
til Toldreform have været tilfredsstillende,
saa siger jeg: Jeg maa beklage, at der i saa
Henseende har været en Tilbagegang i For-
slagene. Naar jeg tænker paa det første
Forslag, som blev forelagt i den Tid, jeg
har haft den Ære at sidde i dette Ting, var
det et Forslag, som fra dette Synspunkt var
ulige mere fyldestgørende end det foreliggende.
Der var for det første en mere vidtgaaende
Toldfrihed paa Metaller, der var en Med-
gang i Tolden paa Træ, ligesom naturligvis
ogsaa Stenful var toldfrit. Nu er der ganske
vist Medgang i Tolden paa Metaller, men
Træetolden er uforandret, og nu trues vi saa-
mænd med, at vi ogsaa skulle have Told paa
Stenful. Jeg siger: Der er adskillige Kar-
dinalpunkter i en Toldreform, som jeg læg-
ger Vægt paa i Kraft af dette Synspunkt,
at det skal være det væsentligste Formaal for
en Toldreform at faa Nedsættelse af Prisen
paa Naar- og Hjælpestoffer, for at der der-
igennem kan blive Arbejde, billigt Arbejde
og derigennem meget Arbejde. Det er det
vigtigste Djemed i mine Tanker med en Told-
reform, at den skal muliggøre en større for-
øget økonomisk Produktion og Vættelse af
Omsætningen, ogsaa derigennem, at man tager
Hjrdet bort fra Skibsarten o. s. v. Skibs-
afgiften hører i mine Tanker ogsaa med til
Kardinalpunkterne i Toldreformen, hvorimod
Forbrugsartiklerne ere mere underordnede,
thi er der Arbejde, saa at Folk kunne tjene
noget, kunne de bedre betale de paagældende
Artikler; det kan ikke nytte, de ere billige,
naar der intet Arbejde er. Naar jeg nu
altsaa ser, at Træetolden er bevaret uforan-